

ת"פ 37841/01/14 - מדינת ישראל נגד חוסיין אבו אלקיעאן- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

16 דצמבר 2015

ת"פ 37841-01-14 מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן

לפני כבוד השופטת שרה חביב

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד מזור טפירו

נגד

חוסיין אבו אלקיעאן- בעצמו

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אמיר אזריק

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הראיות בכתב אישום המייחס לו עבירה של הסעת תושב זר, לפי סעיף 12א(ג)(1) בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 [להלן: "**חוק הכניסה לישראל**"].

בעניינו של הנאשם ניתנו שתי הכרעות דין מרשיעות, האחרונה ביום 9.7.2015. הכרעת הדין הראשונה בוטלה, מאחר וב"כ הנאשם טען בשמו כי לאחר שניקה את רכבו, הרכב נשוא העבירה, נמצא אישור שהיה שהציג התושב הזר לנאשם עובר להסעה.

בסופו של יום, הנאשם הורשע בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום ולפיה ביום 16.1.2014 הסיע ברכבו תושב זר שלא היה בידו היתר כניסה או שהיה בישראל עפ"י דין וזאת תמורת 10 שקלים.

2. הצדדים לא הגיעו להסכמות עונשיות, והמאשימה הודיעה כי תעתור למאסר בפועל מאחר ונגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בן 6 חודשים שהוארך בעבר והינו חב הפעלה כיום.

3. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים החברתיים שנפגעו, ביטחון המדינה ויושביה, ועתרה למתחם ענישה שיעמוד על מאסר בפועל שבין חודש ל-6 חודשים. לאור עברו הפלילי של הנאשם ולאור העובדה כי תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה חב הפעלה בן 6 חודשים, עתרה המאשימה לקבוע כי מדובר במי שמתפרנס מהסעת תושבים זרים להשית עליו עונש ברף הגבוה של מתחם הענישה ולצבור את המאסר המותנה למאסר שיושת. המאשימה טענה כי אין זה ראוי להשית על הנאשם מאסר על דרך של עבודות שירות, שכן נדון בעבר למאסרים על דרך של עבודות שירות אך לא היה בכך די כדי להרתיעו מביצוע העבירות. בטיעוניה לעונש זנחה ב"כ המאשימה את בקשתה לחלט את רכבו של הנאשם,

עמוד 1

על אף שבקשה זו מצוינת בכתב האישום.

5. ב"כ הנאשם מנגד הדגיש כי בנסיבות העניין העבירה בוצעה ברף הנמוך שלה. לטענתו הוכח כי מתוך 10 נוסעים אותם הסיע הנאשם בזמן הרלוונטי, נתפס רק תושב זר אחד ללא אישור כניסה לישראל. עוד טען ב"כ הנאשם כי הנאשם אכן מתפרנס מהסעת פועלים שמגיעים משטחי הרשות הפלסטינית לישראל ובנסיבות אלה, העובדה שנכשל בהזדמנות אחת מצביעה על ביצוע עבירה ברף הנמוך שלה. עוד הדגיש כי מתיק הראיות עולה כי הנאשם טרח ובדק אם שאר הנוסעים ברכב החזיקו בהיתרי שהייה, עניין אשר מצביע על מנהגו של הנאשם לערוך בדיקות מתאימות. ב"כ הנאשם טען כי הסכום שנגבה מהתושב הזר - 10 שקלים, מחזק את הטענה כי הנאשם סבר שמדובר במי שיש לו אישור כניסה. בנסיבות אלה, ביקש ב"כ הנאשם להסתפק במאסר בן 6 חודשים שירוצה על דרך של עבודות שירות, עפ"י חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות. עוד טען הסנגור כי ההרתעה האישית הושגה מניהול ההליך וכי עברו הפלילי של הנאשם ישן ואיננו רלוונטי.

הנאשם הביע צער על מעשיו, טען כי הוא מפרנס 18 ילדים, חי בשכירות ומתפרנס מהסעות. עוד הסביר בנוגע לעברו הפלילי, כי העבירה משנת 2005 עליה נדון היא עבירה במסגרתה הסיע את אשתו, אשר הייתה תושבת זרה ללא אישור שהייה, וכי אם יישלח למאסר איננו יודע מה יעלה בגורל ילדיו, שהם יתומים מאימא.

6. בעבירה של הסעת שב"ח יש כדי לפגוע באינטרסים הביטחוניים של מדינת ישראל, והעמסת קשיים על גורמי הביטחון בביצוע עבודתם. על אף האמור ברור כי לא כל תושב זר נעדר אישור שהייה או כניסה לישראל, אשר נוסע ברכבו של אחר בתוך שטחי ישראל, יוצר מניה וביה סיכון ביטחוני. עם זאת, המסיע עצמו לעולם לא יוכל לדעת האם מדובר במפגע פוטנציאלי או באיש עבודה תמים אשר לא קיבל אישורים מתאימים מהרשויות. בנוסף, מובן מאליו, כי קיימת גם פגיעה בערך המוגן של ריבונות המדינה והפיקוח על גבולותיה.

9. בקביעת מתחם הענישה יש לשקול את רף הענישה הנוהג בעבירות כגון אלה, את נסיבות ביצוע העבירה עצמה: האם מדובר בהסעה מתוך שטחי ישראל אל מחוצה לה או להפך, מס' התושבים הזרים שהוסעו ללא אישור, האם מדובר בהסעה מאורגנת תמורת כסף או בהזדמנות אקראית של הסעת תושב זר בודד וכו'.

10. יש לשקול לקולה את העובדה כי הנאשם הסיע 10 תושבים זרים ורק אחד מהם לא נשא אישור מתאים בכליו. העובדה כי מדובר במי שמתפרנס מהעניין מחד, אך מקפיד על בדיקת הנוסעים עמו מאידך, עומדת לזכותו של הנאשם אף כי כשל בעניינו של הנוסע הספציפי נשוא כתב האישום. סבורתני כי העובדה שהנאשם בחן את אישוריהם של כלל הנוסעים [פרט לזה שנסע ללא אישור ובגינו הורשע] מצביעה גם על העובדה שההתרעה האישית הושגה בעניינו, וזאת בניגוד לטיעוני המאשימה. הנאשם עצם ענינו בעניינו של הנוסע נשוא כתב האישום מפאת גילו - הכל כמפורט בהכרעת הדין המאוחרת - שם נקבע כי הנאשם לא בדק את הנוסע מתוך הנחה מקלה ולפיה מאחר ובנו של הנוסע עלה לרכב ונשא עמו אישור כניסה מסודר, הניח כי הנוסע עצמו שהוא מבוגר יותר נושא אף הוא אישור כניסה מסודר. מדובר ביסוד נפשי אשר קרוב יותר לעצימת עיניים ויש בכך כדי להצביע על פליליות נמוכה יותר במעשה העבירה. יש לשקול לקולה גם את העובדה שמסלול הנסיעה היה מתוך גבולות ישראל אל המחסום לכיוון שטחי הרשות הפלסטינית ולא להפך. עוד יש לציין בימים אלה, כי אין ליתן משקל למצב הביטחוני הנוכחי, שכן מדובר בעבירה שבוצעה בטרם חלה ההסלמה במצב הביטחוני.

11. בנסיבות העניין, סבורתני כי מתחם הענישה אותו ביקשה המאשימה לקבוע שבין חודש ועד 6 חודשי מאסר בפועל הוא מתחם סביר וכך אני קובעת. לעונש המאסר יש להוסיף כמובן מאסר מותנה ובנסיבות העניין יש לשקול גם השתתפות קנס ופסילת רישיון הנהיגה בכוח או בפועל.

12. הנאשם יליד 1960, בעברו הפלילי 4 הרשעות קודמות רלוונטיות וביניהן עבירות בגין הלנת תושב זר, ניסיון הסעת תושב זר, הסעת תושב זר. עוד תלוי ועומד נגדו כאמור מאסר מותנה בן 6 חודשים שהושת עליו בשנת 2008 בגין עבירה משנת 2005 ואשר חודש בשנת 2013 בגין עבירה משנת 2010. עברו הפלילי של הנאשם עומד לו לרועץ והינו שיקול לחומרה בגזירת עונשו.

יש לשקול לקולה את נסיבותיו האישיות של הנאשם, העובדה כי הוא מפרנס את ילדיו היתומים מאם, קשיי הפרנסה עליהם הצביע ואת נסיבותיו המשפחתיות.

כאן המקום לציין שלא מצאתי כי נכון יהיה לשקול לחומרה את העובדה שהנאשם מתפרנס מהסעת תושבים זרים כדבר שבשגרה, שכן עפ"י הראיות הנאשם טרח ובחן את אישורי השהייה של כלל הנוסעים פרט לנוסע נשוא כתב האישום. בנסיבות אלה ומאחר ואין המדובר עפ"י הראיות במי שמתפרנס מהסעת תושבים זרים שאינם אוחזים אישור שהייה כדין כדבר שבשגרה, אין המדובר בשיקול שיכול לעמוד לחובתו של הנאשם. עוד בנקודה זו יש לציין את דמי הנסיעה אותם גבה הנאשם, אשר מצביעים כי מדובר בתעריף אשר נגבה בעניינם של תושבים זרים שאוחזים בהיתרי כניסה [10 שקלים לנוסע].

13. בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובנסיבות העניין ועברו הפלילי, עונשו של הנאשם צריך לעמוד בצד הגבוה של מתחם הענישה, אך לא בקצה החמור שלו. מאחר והמאסר המותנה אשר תלוי ועומד נגד הנאשם הוא חב הפעלה, סבורתני כי לא יהא זה נכון וראוי לחפוף את עונשו של הנאשם באופן מלא למאסר המותנה ויש למצער לשקול צבירה מסוימת של חלק מעונש המאסר המותנה לענישה שתושת על הנאשם וזאת גם לאור נסיבותיו האישיות המקלות והמיוחדות של הנאשם.

לאור כלל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 4 חודשים.

אני מפעילה את המאסר המותנה אשר תלוי ועומד נגד הנאשם בן ששת החודשים אשר נגזר על הנאשם ביום 6.3.2008 בת"פ 4942/05 (שלום ב"ש) ואשר חודש ביום 23.4.2013 בת"פ 25107-11-10.

המאסר המותנה יופעל חציו בחופף וחציו במצטבר למאסר בפועל שהושת דלעיל - סך הכל על הנאשם לרצות 7 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 16.1.2014 עד יום 19.1.2014.

ב. מאסר מותנה בן 6 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. לאור נסיבותיו של הנאשם, אני גוזרת עליו קנס נמוך בסך 3,000 ₪ או חודש מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב-6 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 15.8.2016.

ד. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו מן הכלא.

בנסיבות העניין ומשהמאשימה מחלה על בקשת החילוט, לא ניתן צו לחילוט רכבו של הנאשם.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום ד' טבת תשע"ו, 16/12/2015 במעמד הנוכחים.

שרה חביב, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בנסיבות העניין, מעכבת את כניסתו של הנאשם למאסר עד ליום 31.1.2016 וזאת בתנאי שיעמוד בתנאים הבאים:

א. הפקדה כספית בסך 30,000 ₪. המזכירות תרשום תמורת ההפקדה את הכספים שמוחזקים בתיק עמ"י 37905-01-14, בתיק דן ובתיק המעצר מ"ת 37853-01-14, ועל הנאשם יהיה להפקיד את היתרה.

ב. צו עיכוב יציאה מן הארץ. רשמתי בפניי הצהרת הנאשם כי איננו אוחד בדרכון.

ג. ערבות עצמית בסך 50,000 ₪.

ד. ערבות צד ג' בסך 30,000 ₪ של ערב להנחת דעתו של מזכיר בית המשפט.

**ניתנה והודעה היום ד' טבת תשע"ו,
16/12/2015 במעמד הנוכחים.
שרה חביב, שופטת**

הוקלד עלידיאלינורבסטקר